ſuū effectū. cū negeṫ iuriſditionis fūdamētū. cui⁹ acceſſoriuȝ ē ꝓuiſio vt ibi plenı⁹ ꝓſequiṫ. Dicit tñ Inno. ꝙ ⁊ in prima et ſcḋa clauſula is cui ſcribiṫ ſi vult pt eē merus executor ⁊ ſine cauſe cognitione ꝓuidere de vacāte pōt etiam aſſumere ptes iudicis inquirēdo de p̄dictis vocatis ⁊ nō vocatis his quos res tangit. dūmodo cōmittēs iuriſditionē habuerit. vt ſic poſſit delegatus qḋ poterat delegās Differunt tamē proceſſus facti cum cāe cognitione ab his q̄ fiunt cā nō cognita q̄ ad preiudiciū eorum quos res tangit. vt ibi no. Inno. ⁊ Hoſ. qui etiā dicunt ꝙ dato ꝙ clauſula ꝙ ſi pſona ſit idonea nō ſit in reſcripto. pōt executor ſup ea ptes iudicis aſſumere. cum ſubintelligaṫ hec ꝟba niſi merum miniſterium eēt illi cōmiſſum Dicit demuȝ Inno. alios melius diſtinguere i clauſula que ſonat in ꝯditionē ſi de tali vico. ⁊c̄. vl' ſi doctorat⁹ ē i theologia vel ſiſe ꝙ ſi p tales lr̄as tolliṫ vl' lediṫ ius alicui⁹ puta ꝓuiſoris ordinarij nō ꝓuidebit executor niſi vocatis his quos res tangit. de cōditione cognoſcat tñ de plano ſine libello et litis ꝯteſtatiōe. qḋ hodie pȝ. ĩ. de iudi. diſpēdioſā. Et idē in ſimilib⁹ vbi in reſcripto p̄ambula ē ꝯditio n̄ ſub intellecta. vt ſ. p̄mo ptib⁹ p̄ñtib⁹ illa diffiniaṫ. vt ſi mandareṫ inq̄ſitio veritatis fieri ꝯ aliquē ſi fuerit infamatus. Si ꝟo p lr̄as nō tolliṫ nec lediṫ ius alteri⁹. vt ſi ꝓuiſor mandat alteri vt prouideat ſub illis cōditionib⁹. tȝ ꝓuiſio etiā ſup illis inq̄ſitiōe n̄ facta nec vocatis ptibus. q2 nec ꝯgrue ſunt hic ptes. ⁊ ſi dicis p̄iudiciū ſit eccl'ie cui plus expediret hr̄e iſtū ſic ꝯditionatū ꝙ̄ alium. reſpondent ꝙ opponi nō pōt ꝯ ꝓuiſionē delegati ſic̄ nec delegantis. vl' dic ꝙ lȝ ꝓuiſio delegati ex eo ꝙ n̄ ſeruauit formā ſit nulla. nō per hoc ſequitur ꝙ neceē fuerit ptes in ꝓuiſione vocari. Dicit demū Inno. ꝙ ſiue in monitionē ſiue in conditionē ſonet clauſula tȝ ꝓuiſio delegati nō p̄miſſa cognitiōe q2 nō eſt iudex ſed ꝓuiſor. de ele. venerabilē. ꝟ. exercuit tñ ſi monitio vel cōditio nō eſt vera caſſaṫ vel caſſum nunciaṫ qḋ attentauit ꝓuiſor tanꝙ̄ obrepticiū. de re iudi. cū olim. in fi. Pōt tñ ꝓuiſor aſſumere ptes iudicis. ⁊ ſi tūc nō admittit oppoſitioneȝ contradictoris de falſitate clauſule. poterit ab eo appellari ex quo ptes iudicis aſſūpſit vt p̄dixi. Alij ꝯ. cuȝ ad id nō teneaṫ ⁊ faciat id ſolū ad ſuā inſtructionē. nec ſit ſententia neceſſaria. ſecus ſi dicaṫ in lr̄a. ſi tibi cōſtiterit ꝙ ſit de tali vico. ⁊c̄. tunc enī ſi iuri alteri⁹ p̄iudicaṫ cū talis fungatur vice iudicis nō poterit ꝯſtare niſi ptibus p̄ñtibus ⁊ ſi non premittit cognitionem ꝓceſſus nō valebit. ꝙ ſi alteri nō preiudicatur tunc valet ꝙ ſine cognitione facit. cū non tanꝙ̄ iudici ſȝ tanꝙ̄ bono viro ſit hoc ſibi cōmiſſum. ex quo ergo nō ē iudex vel inquiſitor ſatis eſt ꝙ inſtruat ſe ⁊ placuit. quia vtile h̄ putaui ſic ſummare predictas glo. Inno. ⁊ Hoſtiē. valde prolixas. ⁊ per hunc finem pateat ſolutio queſtionis.

r ¶ A ſe. ap. al's non eſſet dubium.

s ¶ Cōmittere. eadem rōne dicā ꝙ ſuccedat in his illius ſucceſſor ſi ſcriptum fuit dignitati non expreſſo nōie perſone. ſ. e. qm̄ abbas. Quid autem ſi fuiſſet nudum miniſteriuȝ an tūc ſuccederet. no. Inno. ⁊ Hoſti. ſ. e. c. fi.

t ¶ Uices ſuas. de nudo miniſterio qḋ occurreret in iudicio faciendū nō dubitatur. q2 illud cōmittit delegatus ab ordinario. vt dixi. ſ. e. ſuper queſtionum in pn̄. ſuper glo. ſi ergo de hoc per Guil. in ſpe. eo. ti. § i. ꝟ. ſed nunquid.

a ſe. ap.[r] deputati. alijs poſſint ꝯmittere[s] licite vices[t] ſuas. ¶ Clemēs. v. in ꝯcil. vienē.

De officio ordinarij.

Ut clericoꝝ[v] audacia[x] q̄ ꝓtextu priuilegij[y] clericalis ordinis īpunitatē exceſſuū obtinere ſperātes[z] nōnulla multociens ꝯmittūt enormia p que nimirum diffamaṫ[a] eccleſia. et ſcādala[b] grauia in populo generanṫ potiſſime[c] cū talia p ep̄os ad quos horū ſpectat correctio deſerātur vt plimū incorrecta ꝓpenſius[d] ꝯpeſcaṫ. eiſdem ep̄is[e] diſtricte iniungimus. quatenus ſic circa correctionem clericorū hmōi vigilanter intēdant. et diligenter ſui officij debitū exequantur ꝙ et ijdem clerici metu[f] pene a ſuis arceantur iſolentijs[g]. et alij eorum exemplo perterriti[h] ꝓſiliri ad ſilia. merito ꝑtimeſcant. ¶ Idem.

Et ſi[i] ab ap̄lice ſedis legato[k] de beneficio facta[l] collatio beneficium[m] aliud obtinenti non valeat. niſi de illo quod obtinet facta fuerit mentio ſpecialis[n]. in alijs tamen quibuſlibet[o].

v ¶ Ut clericoꝝ. ep̄i ita debēt corrigere clericoꝝ exceſſus. ꝙ metu pene ipi arceanṫ ⁊ alij ꝑtimeſcāt. ⁊ premittit cām mandati. qḋ ſecundo ſubmittit. ibi eiſdem. ⁊ repete qḋ dixi. ſ. e. compil. de eta. ⁊ quali. in cle. i. i. glo.

x ¶ Audacia. tolle ꝟbum ꝓpenſi⁹ cōpeſcatur qḋ eſt infra. ⁊ poniṫ hic audacia in mala p̄te. ſic. iiij. di. facte ſunt. alibi i bona. viij. q. i. audacter

y ¶ Priuilegij. tam immunitatis pſone. de qua. xvij. q. iiij. ſi qs ꝙ̄ fori. ſ. de fo. compe. nullus.

z ¶ Sperantes propter quā ſpē qui ſūt nequā fiunt nequiores. de ſentē. excom. vt fame. ⁊ facilitas venie incentiuū. ⁊c̄. de vi. ⁊ hone. cle. vt clericorum.

a ¶ Diffamatur. i. male de ipſa predicatur. vel. i. viliſicatur. ⁊ dehoneſtatur. ſic etiā exponitur. ſ. de obli. ad rōci. c. vno. in fi. ⁊ cōcor. ij. q. v. ſi mala fama.

b ¶ Scādala. quib⁹ obuiandū ē. etiā ſi puſilla ſunt. ſ. de no. ope. nun. c. ij. Io. an.

c ¶ Populo. ꝯcor. ij. q. v. preſbr ſi a plebe. de pur. ca. c. ij.

d ¶ Propēſi⁹. idē ꝟbū vide. ſ. e. cō. de eta. ⁊ q̄li. vt hi qui. ⁊

e ¶ Ep̄is. ad quos de iure cōi hoc ꝑtinet ꝯ vide qḋ ibi dixi poſſet tñ ad alios de iure ſpeciali ſpectare. eo. ti. irrefragabili. de fo. compe. cum contingat. dic vt ibi.

f ¶ Metu pene. cōcor. de le. cū in cūctis. de vi. ⁊ hone. cle. vt clericorum. cum ſuis concor.

g ¶ Inſolentijs. de accu. qualiter. ij. ꝟ. verū. inſolentia ē morum inconuenientia fatuitas vel ſuperbia vel prauus vſus quaſi contra ſolitum ⁊ debitum nature curſum.

h ¶ Preterriti. cōcor. ij. q. vij. quapropter. eo. ti. irrefragabili. de calum. c. ij. de iudi. ad liberandam.

i ¶ Et ſi ab ap̄lice. breue ē declarās decre. vi. de of. dele. li. vi. ⁊ principale dictū corrigit qḋ ibi no. Archi. qui dicebat idē i alijs ordinarijs qḋ i legatis q̄ etiā ſunt ordinarij ⁊ approbat qḋ ibi no. ⁊ exponas. ⁊ ſi pro q̄uis.

k ¶ Legato. de latere nā alij bñficia cōferre non pñt. qḋ dic vt de of. le. c. i. li. vi.

l ¶ Facta. declarari debuiſſet ꝙ ꝓcuraſſet ſi cōpilatorib⁹ adheſiſſet an intelligereṫ hoc de collatione facta etiā motu proprio legati. circa qḋ ſūt opiones. mihi vr̄ ꝙ valeat Io. mo. ꝯ in decre. vi. de of. le. ⁊ Archi. in decre. ſi motu. de preben.

m ¶ Bñficiū. q̄ntūcūq3 modicū. de p̄ben. ſi motu ꝓprio. li. vi

n ¶ Specialis in hoc approbat qḋ no. Archi. in pred. decre. vi. vbi dicebat ꝙ in tali collatione faciēda erat mentio ſpecialis beneficij nec ſufficiebat generalis qualis eſt illa. de preben. non poteſt in fi. li. vi. ⁊ facit ꝓ Hoſti. contra compoſ. in his que ſcripſi de reſcrip. in noſtra in fi. An vero etiaȝ d' qualitate cure beneficij quod habet impetrans facienda ſit mentio. dicam ĩ. de preben. c. i.

o ¶ Quibuſlibet. ſi ḡ metropolitanus ep̄us archidiaconus. vel quiuis alius confert beneficium in collatione non eſt facienda mentio prioris beneficij ſed habeatur diſtinctio an de iure communi poſſit vtrumq3 teneri. vel an ſit diſpen-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

atio neceſſaria ꝛ cuius.

a Collationē. de electiōe vel pñtatiōe nō dubitaꝛ. pēdent enī illa ex officio ɔfirmatiōis. ſ. e. ti. cū vos. de elec. nihil eſt.

b Hñtibꝰ. iure ꝑprio vel deuoluto. ꝛ lʒ de ordinariis loqꝛ qō pʒ ex ti. idē ī delegatis ab eis. ad hoc verbū ſup qbuſlibʒ

collationē[a] a bñficiorꝫ hñtibꝰ[b] hoc nolumus[c] obſeruari[d] Clemens. v. in ɔcil. vienē.

De procuratoribus.

i Inſtrumēto[e] vl' lr̃is[f] qbꝰ te aliqs in cauſis[g] ſuis ꝑcuratorē ɔſtituens ꝑ te debito[h] mō cauit[i] ſimplr' nlla facta ꝑteſtatōe[k] a te ſcient[l] recepti[m] ñ potes poſtea recuſare defēſi

c Nolumꝰ. ſed q̃ ē rō huius iuris diuerſi legatorum ad alios ordinarios. Jo. licʒ legati de latere ꝑ poteſtatem expreſſā in iure ꝛ alij legati ex ſpeciali cōmiſſiōe qñqꝫ beneficia cōferant faciunt hoc apoſtolica auctate. nec ſunt collatores ordinarij īmo ꝑ factū ipſorꝫ fit preiudicium illis ad quos collatio ꝑtinet ipſorū ergo collatio vt extraordinaria ſupinducta ꝛ collatoribꝰ ꝑiudicās eſt reſtringenda. Ordinariorū vero collatio vt naturalis ꝛ fauorabilis amplianda facit de reſcrip. ad hoc. de re iudi. c. fi. de re iudi. odia. li. vi. ꝛ ē ſimilis differentia. de reſcrip. ſtatutū. li. vi.

d Obſeruari. lʒ ergo interdū nō valeat collatio. in caſu. ſ. e. ordinarij. in fi. li. vi. hoc tñ nō eſt ex vi ſuppreſſionis tñ. et vide qō dicā. j. de preben. ſi plures. in glo. ſi intelligas.

e i Inſtro. Ca. qui ſciēs ſine ꝑteſtatiōe recipit inſtrm̃ vel lr̃as ſue ꝑcurationis qbus ɔſtituēs ꝑ ipſo cauebat ſup incluſis in ꝑcuratorio dñm defendere cogitur. poniꝛ dictū ꝛ eiꝰ rō. ibi cum per hoc.

f Vel lr̃is. ꝑ quas etiā cōſtituiꝛ ꝑcurator. ff. e. l. i. in prin. ſ. eo. ex inſinuatione. de cenſi. ſopite. ꝛ ē caſus quo lr̃a ꝛ ſigillū priuati facit fidem. ff. eo. ti. ſi procuratorem. vbi de hoc.

g Cauſis. ad vnam enim ꝛ ad plures ꝛ ad oēs dari poteſt. ff. eo. l. i. ꝛ. iij. ꝛ. ſ. eo. is cui. li. vi

h Debito mō. an ſit idonea cautio cū ꝑmittit dñs ratū habere qō legitime fecerit ꝑcurator. ſatis ſcripſi de vila. c. fi. ꝛ huic lr̃e cōcor. l. ff. qui ſat. da. co. quotiens. qō enim vitioſe cautum vel ſatiſdatum eſt non videtur cautum.

i Cauit. de iudicato ſoluendo. loquiꝛ enī hic de ꝑcuratore rei. vt. j. patet per verbū defenſionē. ad idē. ff. eo. filius. §. fi. ꝛ de hac cautione no. ſ. e. mandato. Jo. an.

k Proteſtatione. pōt intelligi de generali ꝛ de ſpāli ꝑteſtatione. de prima puta qꝛ proteſtatur ꝙ recipiendo inſtrumentum ꝑcuratorium vel litteras nō intendit ſe obligare mādato ſed ſe velle deliberare. facit de re. ſpo. olim. ij. de ſecunda vt qꝛ de certa cā incluſa in ꝑcuratorio ꝑteſtaꝛ ꝙ illā vel illiꝰ mandatum ſuſcipere nō intendit. ꝛ ſic ꝑteſtatio iuuat. qꝛ nec primo nec ſecūdo caſu eſt ɔ̃ria facto. bene enim cōpatiuntur ſe inſtrm̃ recipere ꝛ deliberare velle. Itē recipere ꝛ acceptare mandatum ī quibuſdam ꝛ ī alijs non. vbi vero proteſtatō ꝛ factum ſe nō cōpatiuntur proteſtatio nō iuuat. de hoc. ſ. de conſti. cum. M. cum ſuis concor.

l Scienter. requirit ſciam. ſecꝰ ꝫ ſi ignoraret q̃d ɔtineret ī inſtro vel lr̃is. ignorans aūt vel errans nō conſentit. xxxviij. di. q̃uis. de ꝑben. ſi beneficia. li. vi. ff. de iuriſdi. om. iudi. ſi ꝑ errorem. ſicut nec cōtēnit. de excep. apl̃ice. de ſen. ex. ſi vero. aliquis. de conſti. c. ij. li. vi. Requirit etiā ꝙ ſponte receperit qꝛ officiū eſt voluntarium. C. e. l. inuitus. ſic alibi requirūtur hec duo cōiunctim. ɔ̃ regula. cōſtitutionē. in fi. li. vi. ꝛ in confeſſione. de hoc. ſ. de cōfeſ. c. fi. li. vi.

m Receptis. ēt ſi priꝰ recuſauerat ꝛ re īegra penituit ꝛ recepit. ſ. e. lʒ. li. vi. pꝰ hāc aūt receptionē ɔpetit huic exercitium officij ſicut de iudice diciꝛ. de ap. ſuper eo. ij. facit eo. ti. is qui. li. vi. iiij. q. v. c. vno. ꝛ qō no. de ele. ex. mi. c. pe.

n Cogi. ꝑciſe. lʒ enī regulariꝛ ꝑcurator ſpālis vl' generalis nō cogaꝛ ꝑciſe dñm defēdere ēt ſi ſatiſdedit de iudicato ſoluendo ꝛ de dño defendēdo. ff. e. l. mutꝰ. §. pe. ꝛ. l. ſe. lʒ ſatis ē ſtipulatōeʒ ɔmitti. ff. e. ñ cogendū. ꝛ eū teneri dño ad itereſſe inſti. man. §. mādatū. tñ in caſibꝰ cogiꝛ. ſ. cū dñs ſatiſdedit ꝑ

onē illiꝰ.[n] imo cogi[n] poterit ipm̃ defēdere in oibꝰ[o] cauſis[p] ꝛ negocijs ad q̃ ꝑdcā inſtr̃a ſeu lr̃e ſe extēdūt. cū ꝑ hec[q] ad oia tuum ꝑſtitiſſe videaris aſſenſum[r]

n Non pōt[s] ꝑcurator ad agēdū vel defendēdū iurādūqꝫ[t] de calūnia et veritate dicēda. et generaliꝛ ad omnia alia que ſpeciale mādatū exigūt conſtitutus niſi aliud ſuper hoc[v] in mandatis[x] ha-

ꝑcuratore pñte ꝛ ñ cōtradicēte. ff. e. filiꝰ §. fi. vbi de hoc. ꝛ in l. ſed ꝛ he §. pe. ꝛ hic ne fallat fidē dño et aduerſario. ꝛ ideʒ ſi ꝑ abſente ꝛ poſtea ꝑcurator expſſe vel tacite ratū hʒ. ff. e. ſi d- functus. l. reſponſo ꝛ circa hoc verſatur decretal' iſta. Eſt ꝛ alius caſus quando agit. cogiꝛ enim defendere. alſ denegatur. actio. ff. ea. l. mutus. §. pena alius caſus ē in actione ꝑitura. vt cogaꝛ ſaltem liteʒ ɔteſtari. ff. e. ſed etiā ex his ꝛ. l. mutus. §. ſe. Et ꝑ hoc ſoluiꝛ qō obijci poſſet ꝑcuratorē etiā poſt ſuſceptū mandatū re integra penitere priuſqꝫ interſit aduerſarij. inſti. man. §. mandatuʒ. qꝛ illud verum in procuratore ꝑ quo ɔſtituēs nō cauit. ſecꝰ in illo ꝑ quo cauit. de quo hic loquimur. ꝙ aūt hic dicit lr̃a talē ꝑcuratorē cogi verū intelligas niſi iuſta cā ꝑcuratorē excuſaret. vt predi. l. filius. §. fi. cū. l. ſe. ex quibꝰ patent exēpla. nam ex illis etiā dñs eū reuocaret poſt li. cōte. ſ. eo. c. ij. li. vi.

o In omnibus. tacita ergo acceptatio vniuerſalis ē ad oia etiā futura ſi ſint incluſa qō eē pōt. ſ. eo. nō iniuſte.

p Cauſis ꝛ negocijs. q̃d iſta ſint habeꝛ de. v. ſi forus.

q Cū ꝑ h. ſ. ꝙ ꝑcuratoriū vel lr̃as ſine ꝑteſtatiōe recepiſti

r Aſſenſum. ɔ̃ ꝑcurator nō daꝛ inuitꝰ. C. e. l. inuitꝰ. ꝛ qō dicit. l. i. ff. e. ad fi. ꝙ officiū iſtud ē neceſſarium. ſumitur ibi neceſſarium pro vtili vel expedienti. Interdū tamen etiā ē neceſſarium ex parte conſtituentis. ſ. de ele. cupientes. §. ꝙ ſi. de ſta. reg. c. vno §. epis. li. vi. C. e. ti. l. pe. ſed ex ꝑte cōſtituti nō qui etiā diciꝛ inuitus nō ſolum cū ɔ̃dicit ſed etiā ſi nō conſentit. ff. e. l. filius. §. inuitus. Jo. §. ille determinaꝛ ꝑ hāc decre. verꝫ ē enī ꝙ ɔſtitutꝰ ſimplr' tacens nō habeꝛ ꝑ ɔſentiēte. vt ibi ſed q̃ nō ſimplr' tacet ſed agit recipiendo ſimplr' cartaʒ ꝑcuratorij. iſte ɔſentit vt hic qō ergo dicit. l. i. in fi. ꝛ. l. ij. ff. e ꝙ abñs cōſtituiꝛ ꝑcurator. dūmō ratū habeat determinaꝛ ꝑ hanc decre. vt ratū cenſeaꝛ habere ſimplr' recipiendo cartaʒ ꝑcuratorij. multos caſus quibꝰ quis ipſo facto agit vel conſentit. vide no. xi. q. iij. eſtimant. de ap. dilecti. ij. de of. dele. cum ſuper. ꝛ facit de here. accuſatus. §. ille. li. vi. Jo. an.

s n Non pōt. Ca. ꝑcurator hñs mandatū iurādi ꝛ oia faciendi que requirūt ſpāle mandatū ɔ̃ electū vel prouiſum opponere nō pōt cria vel defectus. Ponit dcm̃ ꝛ eiꝰ rōnem ibi cū ſub. Determinat qō no. Inno. de accu. ſuper his in fi. ꝛ cōpoſ. de ele. c. i. li. vi. in glo. queriꝛ q̃s ꝑcur. ꝛ pe. de ſamp. ꝛ Archi. ibi. ꝛ Guil. in ſpe. de ꝑcu §. i. v. ſʒ nūquid media. vt. j. declarabiꝛ. expſſius aūt fuerat hic qō diſputata per reco. me. dñm Jo. de monte murulo. vt in mercu. e. ti. ſub littera. g.

t Iurandū. hoc verbū cū clauſula que ſequiꝛ īducebat dubiū ꝑ decr̃. q̃ ad agendū. ſ. e. li. vi. vbi hēs ꝙ ſi in ꝑcuratorio expmiꝛ aliqō requirēs mādatū ſpāle generali clauſula ſubmiſſa illius virtute poterit nō expreſſa. iſta vero iuramenta requirunt ſpeciale mandatum. de iura. calum. c. fi. li. vi.

v Sup hoc. qō ſequiꝛ de oppoſitione criminū ꝛ defectuū.

x In mādatis. qꝛ. ſ. hʒ mādatū opponēdi cria et defectus ɔ̃ illū nec eſt neceſſe ꝙ crimina vel defectꝰ ſpecificenꝛ in pro-